

La xifra

738
9456
120

3

milions de visitants ha rebut el Born Centre Cultural en un any i mig

Des que va obrir al públic, fa un any i mig, s'han superat els tres milions de visitants, amb els seus actes, les exposicions permanents i les restes arqueològiques de la Barcelona del 1700 recatades sota l'antic mercat. Un èxit.

A la xarxa

“Avui fa 84 anys de les eleccions municipals espanyoles el resultat plebiscitari de les quals va ensorrar la monarquia i va portar la república”

Llibert Ferrer Mateo @LLIBERTFERRI

“Diguin el que diguin, mantinguem amb fermesa les nostres conviccions, demostrem que estem preparats per construir la república catalana #27S2015”

Carme Forcadell @FORCADELLCARME

“Doncs a mi, que Rajoy parli anglès, francès o swahili cada dia m'importa menys. Si fos poliglota tampoc tractaria millor Catalunya”

Aleix Sarri @ALEIXSARRI

“Com més raonable sembla Rivera i més cara de bon noi posa, més sé que ens està amagant el cop. C's ens farà un Funny Games”

Max Pradera @MAXPRADERA

“De debò és tan difícil tenir en compte les víctimes catalanoparlants a Barcelona, aeroport de la capital de Catalunya?”

Agustí Bordas Cuscó @AGUSTIBORDAS

Què han dit...

“No seria insensat reformar la Constitució: l'Estat de les autonomies ja l'ha desbordat”

Fernando Pérez de los Cobos
PRESIDENT DEL TC

“No vull parlar de llistes perquè ens va portar molts problemes després del 9-N”

Carme Forcadell
PRESIDENTA EN FUNCIONS DE L'ANC

“Tothom s'ha adonat que Sánchez-Camacho va mentir”

Francisco Marco
EXDIRECTOR DE MÉTODO 3

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Involució lingüística

Després d'uns quants anys, vaig tornar a visitar la ciutat de Donostia, a Euskal Herria. Vaig copsar un fet esperançador però alhora paradoxal, almenys per a mi. Abans s'hi parlava majoritàriament en castellà, però en aquest darrer viatge l'èuscar se sentia arreu. A les cues dels museus, a les terrasses dels bars, als restaurants i pel carrer vaig copsar que l'èuscar gaudeix d'una envejable normalitat. En canvi a Lleida, ciutat que m'acull i on el català fins fa poc era la llengua d'ús majoritari, passa tot el contrari. Cada cop el castellà va guanyant terreny, tant, que a hores d'ara es fa difícil sentir la nostra llengua. Fins i tot els adolescents i els joves, que han pogut gaudir de l'escolarització en català, parlen en castellà més que en català. És clar que l'estructura sociocultural d'ambdues nacions no és la mateixa, però tampoc no n'és la dificultat en l'aprenentatge, car el català, llengua mil·lenària d'arrels romàniques, comparteix moltes similituds amb el castellà, mentre que l'èuscar no en comparteix gairebé cap. Malgrat l'esforç titànic de les administracions, el català està reculant a marxes forçades. Tristament, la involució és molt manifesta i molt preocupant. Potser cadascú de nosaltres, en el dia a dia, hi pot fer alguna cosa, perquè és evident que si a Euskal Herria s'està normalitzant l'ús de l'èuscar és gràcies a l'esforç i al compromís de tothom.

XAVIER S. RIBELLES PUIG
Lleida

Fi de la crisi

El senyor Rajoy presumeix d'haver resolt la crisi econòmica. Però suposo que tothom –fins i tot ell mateix– és conscient que el govern espanyol s'ha limitat a fer el paper de sergent: disciplinar i organitzar la tropa per complir les ordres que arriben dels comandaments. Qui ha planificat l'estratègia és Berlín i les ordres arriben a Madrid per la cadena jeràrquica habitual. La tropa som tots nosaltres. Ara bé, si jo fos el senyor Rajoy, no estaria gaire tranquil. Perquè a Berlín són especialistes a elaborar estratègies magnífiques, brillants, tècnicament perfectes que després van de victòria en victòria fins a la derrota final. Els ha passat diverses vegades i em temo que ara els tornarà a passar. La

El veritable preu de l'energia

Recentment, el president de Gas Natural, el senyor Gabarro, va manifestar obertament la vergonya que, segons ell, representen els elevats salaris de certs directius de l'Íbex 35, i tot seguit hi va afegir que d'aquest fet s'han derivat les conseqüències ben conegudes per tothom (referint-se òbviament a la crisi a què ens han precipitat certes entitats). Malauradament, aquestes sàvies paraules varen estar acompanyades d'unes altres de no tan afortunades i que al meu entendre eren contradictòries. En concret, va culpar les energies renovables de l'alt cost de l'energia a Espanya (arran de les primes per a les energies verdes), i de ser aquestes l'obstacle principal del fet que al nostre territori no es gaudeixi d'una energia barata i abundant. És indiscutible que les energies fòssils causen un dany ambiental ben conegut, cosa que per contra no succeeix amb les d'origen renovable. Per tant, si a les energies fòssils se'ls fes pagar el veritable dany causat (escalfament global, sequera, càncer...), ambdues energies competirien en igualtat de condicions. Per tant, crec que igual que és una vergonya el desorbitat sou d'alguns directius de l'Íbex, també ho és el fet que el desorbitat guany de les energètiques tradicionals es basi en el fet que s'estalviïn de pagar els imponents danys ambientals que gràcies a la connivència d'uns governants còmplices impunement generen. Coincideixo novament amb el senyor Gabarro que les energies fòssils no mereixen cap prima, tan sols cal que, per justícia, les fòssils paguin el dany que causen per tal de fer de les renovables les més rendibles, tot evitant així la immoralitat que representa hipotecar ambientalment el món per simplement fer negoci.

MARTÍ GASSIOT. Barcelona

tropa en pagarà les conseqüències, és clar.

Mentrestant, Berlín aplaudeix i elogia el senyor Rajoy, el suboficial exemplar. I presenta les xifres espanyoles com un gran avenç, la imminència de la victòria final. No fos cas que la tropa es comencés a revoltar. Però les xifres estan manegades, les baixes es dissimulen i la munició comença a justejat. Tots voldríem celebrar la fi de la crisi però em temo que, com a molt, ens haurem de conformar amb un armistici.

MIQUEL MOLINA
Banyoles (Pla de l'Estany)

No ho entenc!

A veure si ho veig clar i ho entenc. Quan va tenir lloc el desgraciat atac terrorista a la revista satírica francesa, fet totalment execrable i digne de tota condemna, es va dir a tort i a dret que “la llibertat d'expressió era un dret adquirit per la ciutadania”, una quantitat immensa de gent i mandataris van sortir als carrers per solidaritzar-se amb les víctimes i amb uns rètols immensos en els quals s'adherien al rebuig per la massacre: “Tots som Charlie Hebdo”, procla-

maven. I em sembla molt bé.

Quan al Museu Macba es va voler exhibir (i ho fa) una imatge pornogràfica i ofensiva vers la persona representada, el director no estava d'acord amb l'obra i el resultat va ser: “L'estàtua es mostra” perquè s'ha de respectar “la llibertat d'expressió” i a més el director del museu va haver de dimitir. “La llibertat d'expressió és intocable”, es va dir, i encara que a mi no m'agrada gens ni mica aquesta “obra d'art” ni cap que faci mofa d'algú o d'alguna entitat, em vaig aguantar.

Però arriba la meua sorpresa, per no dir indignació, quan s'aixequen tantes veus contra el monòlit exposat en una plaça pública de la ciutat. No vam quedar que el dret a la llibertat expressiva era intocable? Què són, ara, tants escarafalls? L'obra pot agradar i pot no agradar, però no es pot demanar que sigui retirada.

El senyor Curbet (jo l'admiro quan escriu, ja que ho fa molt bé) ha engegat la campanya contra el monòlit quan, si no recordo malament, va ser una de les veus més crítiques a l'hora de defensar que no hi ha límits a l'expressió. Li dic amb tota franquesa que s'ho faci mirar. El senyor Domè-

nech-Fita és un molt bon artista i els Manaies han dotat Girona d'una tradició que atrau els gironins i els forans. I ara els foragitem com si fossin empestats?

L'única cosa que caldria tenir en compte és que la màquina del tren que hi havia al lloc del monòlit no es quedi empolsada en algun magatzem com el Pont del Dimoni. Segur que hi ha molts llocs on podrà seguir lluint la també estupenda tradició ferroviària de Girona.

ANGELA FERRER i MATÓ
Girona

Injustícia rere injustícia

Escrit a favor dels inculpatos pel 15-M del 2011.

El Tribunal Suprem actua contra el dret a protestar pacíficament al·legant que va contra les institucions establertes! Se'ls considera criminals?! Al final no podem moure ni un dit! Espero que tot plegat continuï obrint els ulls a més catalans.

Faig una crida a la solidaritat; tres anys de presó quan altres elements la fan de l'alçada d'un campanar i són absolts.

El moviment anomenat dels “indignats” fou dels primers a veure que actualment no es pot anar així.

Aprofito per comunicar que veig una incongruència: o ens volen veure desaparèixer o volen extreure'ns més calés, però tot no es pot. La pilota és al seu terrat i han de reconèixer que així “és inútil continuar”.

JORDI ALEMANY SABATER
Vulpellac (Baix Empordà)

L'Ajuntament de Roses i el preu de les boies

Aquest any l'Ajuntament de Roses, amb l'excusa de la modificació de la llei d'usos de les platges, ha decidit multiplicar per sis el cost de les boies per temporada. L'únic que aconseguirà és tenir mala premsa i que la gent busqui un altre destí nàutic o torni a fer servir l'àncora i fer malbé la posidònia.

Els usuaris de boies ja s'estan mobilitzant a escala nacional i internacional per queixar-se. Encara sort que la majoria són estrangers i tenen més costum que nosaltres de queixar-se. Molt bona política, senyora alcaldessa, de cara a les properes eleccions!!

TERESA MARCOS
Castelló d'Empúries (Alt Empordà)